

בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

29 נובמבר 2010

עפ"ג 47519-03-10 רובינשטיין נ' מדינת ישראל

בפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר – אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא
כב' השופטת מרים סוקולוב

המערער:

[Redacted]

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

נוכחים

המערער וב"כ עו"ד שחר מנדלמן

מפרקליטת מ"מ [Redacted]

פסק דין

המערער שבפנינו הורשע בבית-משפט קמא לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, ומדובר בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבה על-ידי מורשה וכן קבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות. המערער ושותפו לכתב האישום היו בזמן מעשה שניהם עו"ד. המערער החזיק ביפוי כוח של חברה אותה ייצג, והיה אמור לטפל בתביעותיה, לרבות זכות תביעה שעמדה לאותה חברה וחוב להוצ"פ. איננו רואים לפרט את כל העובדות המנויות בכתב האישום, די לנו אם נאמר כי המערער ושותפו לכתב האישום קשרו קשר להציג מצג שווא, לפיו מי שהיה נאשם 2 רשאי לבצע פעולות מטעם החברה שמדובר בה ולא רק לטפל בענין חוב ההוצ"פ. בסופו של דבר, חתמו שני הנאשמים בכתב האישום גם יחד, על הסדר נושים באשר לחובות החברה, נטלו את התמורה הכספית לידיהם וביטלו בכך את זכות התביעה שעמדה לחברה וחוב ההוצ"פ, וזאת מבלי ליידע את החברה.

בית-משפט קמא (כב' השופטת ז' הרמן) גזר על המערער שבפנינו 15 חודשי מאסר בפועל, ואילו על שותפו לכתב האישום, שהיה נאשם מס' 2, נגזרו 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. השותף הגיש ערעור לבית-משפט זה, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. בסופו של יום, תזר בו מערער זה מהערעור על הכרעת הדין, ולענין העונש צומצמה התקופה אותה עליו לרצות בעבודות שירות מ- 5 חודשים ל- 3 חודשים. בדיעבד, חלק נכבד מטיעונו של הסניגור בפנינו מתמקדים בפער בענישה בין שני הנאשמים, בין הפער המקורי (שבין 5 חודשי עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר

בפועל) ובין הפער הבולט עוד יותר, בין 3 חודשי עבודות שירות ל- 15 חודשי מאסר בפועל שהושתו על המערער שבפנינו.

אלו עיקר הטיעונים שהעלה הסניגור בפנינו:

- א. בית-משפט קמא נימק את הפער בכך, שחלקו של המערער גדול יותר מחלקו של נאשם מס' 2 – ארמנדו בקר (להלן: "בקר"). לקביעה שחלקו של המערער גדול יותר מחלקו של בקר, אין ביסוס בהכרעת הדין. בית-משפט קמא לא קבע כך בהכרעת הדין, המדינה גם לא טענה זאת. אדרבא, בטיעונה לעונש המדינה ציינה כי האבחנה היחידה בין שני הנאשמים עניינה בכך, שלמערער שבפנינו הרשעה קודמת ואילו עבור בקר היתה זו הרשעתו הראשונה. משום כך, שגה בית-משפט קמא כאשר קבע מה שקבע בנושא זה.
- ב. גם בהנחה שהיה מקום לאבחנה בין השניים, אין מקום לפער שנוצר, בסופו של דבר. כאמור, הפער הוא בין 15 חודשי מאסר בפועל ל- 3 חודשי בעבודות שירות.
- ג. באשר לעבר הקודם שעליו שם בית-משפט קמא את הדגש – מדובר באותה תקופה שבה הסתבך המערער בעיסקאות כלכליות שונות, שבגינן שקע בחובות, ויש לראות זאת כהסתבכות נקודתית של תקופה מסויימת ולא מעבר לכך.
- ד. המערער ובקר היו שניהם עו"ד. רשיונו של המערער כבר נשלל לצמיתות בעקבות התיק הקודם, וגם לכך יש משמעות.
- ה. הסניגור מפנה לנסיבות האישיות, ובהן מצבו הכלכלי הקשה, מצבו הבריאותי, במיוחד בתחום הנפשי, כפי שעולה מהמסמך של המרכז לבריאות הנפש באר יעקב, נס ציונה וכפי שעולה גם מכך שהביטוח הלאומי הכיר בו כנכה בדרגת אי-כושר של 74% מיום 7.5.10 ועד 31.12.11.
- ו. נימוק נוסף שעליו שם הסניגור דגש עניינו חלוף הזמן. העבירות שדובר בהן הן מ- 2004. כתב האישום הוגש כשלוש שנים לאחר ביצוען, בשנת 2007, וחלפו 3 שנים נוספות עד אשר הושלמו ההליכים. העיכוב, הן בהגשת כתב האישום והן בהשלמת הדיון, איננו נעוץ בדרך התנהלותו של המערער והוא לא תרם לכך, ועל-כן יש מקום לתת משקל גם לנתון זה. הסניגור מפנה אותנו לענין זה להנחיותיו החדשות של היועץ המשפטי לממשלה, לענין המועדים שצריכים לחלוף עד הגשת כתב-אישום.

שקלנו את טיעוני הסניגור ודעתנו היא, כי יש מקום בהתחשבות מסויימת, אולם לא במידה ובשיעור שלהם עותר הסניגור.

באשר לעבירות שמדובר בהן – אין לנו אלא לחזור ולאמץ את הדברים שנאמרו על-ידי בית-משפט קמא בגזר הדין. מדובר בעורכי-דין שהפרו את האמון שניתן בהם, מצד הגורמים השונים שהיו מעורבים בפרשה נושא כתב האישום, זאת לצד הפגיעה הכללית באמון הציבור בעורכי הדין, שנגרמת כל אימת שמסתבר שעורכי-דין פועלים כעבריינים.

העבירות הן קשות, הן נעברו לאורך תקופה. אין מדובר בעבירה רגעית אלא בהתנהלות מחושבת, מתוכננת, שיש לה כמובן תג מחיר לענין הענישה.

אנו מוכנים לקבל את הטיעון, כי בהכרעת הדין אין אבחנה לענין חלקו של המערער. אנו מקבלים עוד את הטיעון, כי חזקה על התביעה שהיתה עומדת על אבחנה זו, אם אכן היה בכך רכיב משמעותי לענין הענישה. משטענה התביעה בבית-משפט קמא כי יש לראות את האבחנה בין השניים במישור העבר הקודם, יש לאמץ טיעון זה ולקבל אותו. מכל מקום, בית-משפט קמא לא ציין במפורש על מה נשענת האבחנה. מדובר בקשירת קשר, שעל-כן השניים היו שותפים בביצוע העבירות.

יחד עם זאת, יש ממש באבחנה שערך בית-משפט קמא לענין העבר הקודם. נושא זה הוא משמעותי ביותר בעינינו וחיוב להיות לו משקל של ממש לענין הענישה. המערער ביצע בשנת 2001 עבירות זהות באופיין, שבגינן גם נשלל רישיון עורך הדין שלו. ניתן היה לסבור, כי הסתבכותו הקודמת תותיר את רישומה והמערער לא ישוב לעבור עבירות ולהכתיים פעם נוספת את שמו של ציבור עורכי הדין. למרבית הצער, המערער שב וביצע את העבירות נושא התיק הנוכחי כשנתיים לאחר ביצוען של העבירות בתיק הקודם ונראה שלא הפנים את הלקח. בתיק הקודם הלך בית המשפט לקראת המערער, כאשר הטיל עליו עונש לריצוי בדרך של עבודת שירות, משהסתבך המערער פעם נוספת, אין מקום לבוא לקראתו ולהטיל עליו גם הפעם עונש שירוצה בעבודות שירות.

כפי שאמרנו, מקובל עלינו כי הפער בן 3 חודשי עבודות שירות ל-15 חודשי מאסר הוא פער שיש מקום לצמצמו, אולם הוא איננו יכול למנוע את האבחנה שבין מאסר מאחורי סורג ובריח למאסר בעבודות שירות. אנו נותנים משקל גם לחלוף הזמן, אם כי אין זה מההתיקים המובהקים בהקשר זה. עוד אנו נותנים משקל למצבו הבריאותי של המערער, כפי שבא לידי ביטוי במסמכים שהוגשו.

בהינתן כל האמור לעיל, אנו מעמידים את תקופת המאסר בפועל על 9 חודשים במקום 15. המאסר על תנאי ישאר בעינו.

באשר לקנס – בית-משפט קמא הטיל על המערער 10,000 ₪ קנס שישולם בחמישה תשלומים שווים. איננו סבורים כי יש מקום לבטלו, אבל אנו משווים בין הקנס שהוטל על המערער

הזה לבין הקנס שהוטל על בקר ומעמידים אותו על 7,500 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו (אף זאת, כפי שנקבע, באשר ל...).

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים כפי שקבע בית-משפט קמא. אם ישלם המערער את התשלום הראשון עד 10.12.10 לא ישא הקנס ריבית וקנס פיגורים, הגם שלא ניתן בזמנו עיכוב ביצוע לתשלום הקנס.

יתר רכיבי גזר הדין של בית-משפט קמא יעמדו בעינם.

ניתן והודע היום כ"ב כסלו תשע"א, 29/11/2010 בנוכחות המערער ובא-כוחו ובהיעדר נציג הפרקליטות.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, שופט

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

עו"ד מנדלמן:

נבקש עיכוב ביצוע לחודש. בדעתנו לבקש הליך קליטה קודמת.

החלטה

המערער יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 26.12.10. על המערער להתייצב בתאריך זה עד השעה 10:00 במזכירות בית המשפט המחוזי בתל-אביב, אלא-אם-כן תהיה החלטה אחרת לענין מקום ההתייצבות. הערבויות שהופקדו בתיק ישמשו להבטחת התייצבותו לריצוי המאסר.

ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ.

ניתנה והודעה

היום כ"ב כסלו תשע"א, 29/11/2010 בנוכחות המערער ובא-כוחו ובהיעדר נציג הפרקליטות.

מרים סוקולוב, שופטת**ג'ורג קרא, שופט****דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד**

ה דבורה ברלינר – 54678313

הוקלד על ידי: ברכה הרשקוביץ
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן